

kacje konkretnego czynu opisanego w protokole kontroli, jak i dane dotyczące dotychczasowego zachowania się odnośnego właściciela względnie kierownika przedsiębiorstwa sprzedaży.

Opinie te winny być dołączone do protokołu.

§ 15. W razie potrzeby sprzedaży towa-

rów (§ 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Państwa) sprzedaż przeprowadzić należy za pośrednictwem sklepu państwowego lub spółdzielczego pod nadzorem społecznej komisji kontroli cen.

§ 16. Dokumenty wystawiane przez społeczną komisję kontroli cen winny być opatrzone pieczęcią urzędową właściwej rady narodowej.

229

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 czerwca 1947 r.

w sprawie organizacji i zakresie działania komisji notowań.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o „ustawie” rozumie się przez to ustawę z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218).

§ 2. 1. W skład komisji notowań, powołanych przez prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi i miast wydzielonych, wchodzi trzech wyznaczonych przez prezydenta miasta pracownicy zarządu miejskiego z wydziałów (referatów): przemysłowego i aprowizacji.

2. W skład komisji notowań, powołanych przez starostów, wchodzi trzech wyznaczonych przez starostę pracownicy starostwa z referatów: przemysłowego, aprowizacji i rolnego.

3. Prezydenci m. st. Warszawy i m. Łodzi jak również prezydenci miast wydzielonych oraz starostowie wyznaczają jednocześnie po jednym zastępcy członków komisji. Zastępca członka bierze udział w obradach komisji notowań w razie nieobecności członka komisji, którego zastępuje.

4. Członkowie komisji notowań i ich zastępcy nie mogą być członkami ani zastępcami członków komisji cennikowych.

§ 3. 1. Obowiązki przewodniczącego komisji notowań pełni pracownik z wydziału (referatu) przemysłowego właściwego zarządu miejskiego (starostwa).

2. Biuro komisji notowań prowadzi wydział (referat) przemysłowy zarządów m. st. Warszawy, m. Łodzi, zarządów miast wydzielonych lub starostw.

§ 4. 1. Dla dokonywania notowań cen w terenie komisja notowań wyznacza swych korespondentów, których liczbę ustala przewodniczący komisji w zależności od potrzeb miejscowych spośród osób odznaczających

się znajomością rynku i zasad obrotu handlowego.

2. Komisja notowań współpracuje z terenowymi korespondentami Głównego Urzędu Statystycznego oraz z terenowymi przedstawicielami organizacji samorządu gospodarczego, zrzeszeń kupieckich, organizacji spółdzielczych i społecznych.

§ 5. 1. Przy komisji notowań działa społeczna komisja doradcza, składająca się z przedstawicieli, delegowanych po jednym przez: właściwą miejską (powiatową) radę narodową, właściwą komisję (radę) związków zawodowych, Fundusz Aprowizacyjny, miejskowe zrzeszenie kupców, Związek Samopomocy Chłopskiej, Związek Gospodarczy Spółdzielni R. P. „Społem” i Państwową Centralę Handlową.

2. Społecznej komisji doradczej przewodniczy przewodniczący komisji notowań.

3. Zebrania społecznej komisji doradczej odbywają się w miarę potrzeby co najmniej raz na dwa tygodnie. Zebrania te zwołuje przewodniczący komisji notowań z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej 3 członków społecznej komisji doradczej.

4. Społeczna komisja doradcza wydaje opinię w sprawie planu i działalności komisji notowań oraz w innych sprawach wniesionych na porządek obrad komisji notowań.

§ 6. 1. Do zakresu działania komisji notowań należy:

- a) notowanie cen targowych, hurtowych i detalicznych, płaconych przez kupujących na targu za artykuły spożywcze,
- b) notowanie innych cen na zlecenie władz przemysłowych,
- c) niezwłoczne komunikowanie notowań właściwym terytorialnie komisjom cennikowym, powołanym przy wojewodach, prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi, starostach i prezydentach miast wydzielonych.

2. Notowania cen winny zawierać jak największą ilość danych z poszczególnych części miasta lub powiatu.

3. Notowań artykułów spożywczych pierwszej potrzeby komisje dokonywują w m. st. Warszawie, m. Łodzi, miastach wydzielonych oraz w siedzibach starostw codziennie, z wyjątkiem świąt, w innych zaś miejscowościach w dniu targowe.

4. Minister Przemysłu i Handlu ustali w drodze zarządzeń wykazy towarów lub ich grup, których ceny winny być notowane przez komisje notowań.

5. Komisje dokonywują notowań na podstawie bezpośredniej obserwacji dokonywanych transakcji oraz danych, przesyłanych przez korespondentów i przez urzędy i organizacje, wymienione w § 4 ust. 2.

6. Zakres działania komisji notowań nie narusza uprawnień innych organów, przewidzianych w szczególnych przepisach.

§ 7. 1. Komisje sporządzają z notowań cen protokoły, w którym winny być uwidocznione notowania cen z każdego dnia okresu sprawozdawczego.

2. Protokoły sporządza się raz na tydzień. Władze przemysłowe II instancji mogą zlecić komisjom notowań sporządzanie protokołów w krótszych okresach czasu.

3. Protokół notowań cen jest podstawą do ustalania cen przez komisje cennikowe.

§ 8. Wydatki związane z działalnością komisji notowań pokrywane są z budżetu właściwej władzy przemysłowej.

§ 9. Członkowie komisji notowań otrzymują za swoje czynności wynagrodzenie, ustalone przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

§ 10. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, ustali regulamin komisji notowań, określający szczegółowy podział czynności i tryb postępowania, jak również szczegółowy sposób wykonywania nadzoru nad komisjami notowań.

§ 11. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

Minister Administracji Publicznej:

Edward Ołbik-Morawski

w/z Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Czajkowski

Minister Apropowizacji:

Włodzimierz Lechowicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kociół

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

230

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 czerwca 1947 r.

w sprawie organizacji i zakresie działania komisji cennikowych.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o „ustawie”, rozumie się przez to ustawę z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218).

§ 2. W skład komisji cennikowych powołanych przy wojewodach wchodzi jako członkowie:

- 1) przedstawiciel wojewódzkiej rady narodowej,
- 2) przedstawiciel okręgowej komisji związków zawodowych,
- 3) trzech pracowników urzędu wojewódzkiego, wyznaczeni przez wojewodę po jednym

z wydziałów: przemysłowego, aprowizacji i rolnego,

- 4) przedstawiciel właściwej izby przemysłowo-Handlowej,
- 5) przedstawiciel właściwej izby rzemieślniczej,
- 6) przedstawiciel Funduszu Apropowizacyjnego,
- 7) przedstawiciel okręgu Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P.,
- 8) przedstawiciel okręgu Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P. „Społem”,
- 9) przedstawiciel wojewódzkiego zarządu Związku Samopomocy Chłopskiej,
- 10) przedstawiciel wojewódzkiego oddziału Państwowej Centrali Handlowej,
- 11) przedstawiciel właściwej delegatury Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.